

Jaz bi glavo zastavil,
Da Bog čas bode zgubil
Da sodbo bi odpravil,
Preden bo dan končan.

Tušek.

Sicer ga Bog ni zanemarl,
Serce le babje mu je vstvaril.¹⁾

Skubic.

Celo potrebo za hišo imaš;
Kaj ti pomaga, k' je zidať ne znaš?²⁾

Stritar.

Da ni od naše baže
Beseda vsaka kaže:
Kar bo za tebe belo,
Se černo mu bo zdelo.³⁾

Sajovic.

Da psičkov brez repov ni
Zmirej sem sodil;
Pa Sajovic me uči,
Da sim se zmotil.

Osenar.

Da glavo na pravi konc bi spravil,
Tebe, Tonče, nanjo bi postavil.

Otoničar.

Na smertni še postelji vrag
Imel ž njim veliko bo silo,
Če bode še vedno enak,
Saj vmreť se ne bo mu ljubilo.

Corona plebis.

Na vas druge epigram iskati,
Pravi se: Komarje podkovati.

Voglar.

Če potreb'vali bi v šoli drevarja,
Svetujem vam, izvolite Voglarja.

Starè.

Spoznanja drevo
Prineslo je zlo
Med revne ljudi,
To kažeš nam ti.

? julija 1855.

Tabaku.

(Str. 86.)

O rajska roža, herba nicotiana
Ki si čez sinje morje se podala,
V Evropi naši stari zasijala,
Kot svitla zvezda, pred nikdar poznana.

¹⁾ Glej Jenkove pesmi, izd. Gangl, str. 100.

²⁾ Ravno tam.

³⁾ Ravno tam; „Kres“ VI, str. 8.

Še s tabo z lica kislica se pana;
Amerikanska moč ti ni ostala,
Da s svojimi oblaci bi odgnala
Z obraza sitno muho i muhana.

Da vender ljubim, tak te ljubim vroče,
Da serce mi v perst černo preoberni;
Ali namest' tega mu drugo vstvari;

Popred pozabit' te mi ni mogoče,
Saj tebi, preden v postljo v zemlji černi
Bom djan, veljal bo zdihlej: Bog te obvari!

29. marca 1855.

Sveti Nikolaj.

(Str. 77 79.)

Branjevec.

Kupujte, kupujte odpustikov zlatih,
I jabelk dobiti vam boljnih ni moč;
Miklavžev rudečih i belobradatih
Ponujam vam parkeljnov černih kot noč;
I tukej poglejte je leskovo olje,
Za spridene včasih sinove nar bolje.

Ded.

Jô, kakšen hrup i kakšno mergolenje!
Glej, kaj razstavljen'ga se vse dobi!
Pa kaj? igrača nam je vse življenje,
Dokler prihodnost bolj nas ne zuči.
Pa kdo bi nevošljiv jim hotel biti?
Jaz ne, ampak raj koj pogledat' čem,
Kaj vnukom nar bolj bi bilo kupiti,
I koj, da pred iz te druhali grem.

Gizdelin.

Kdo vruga bil mislil, da dans lepotije
Ljubljanske skazale se bodejo vse;
Le glej jo le uno, kak moško jo vije,
Al' uno, kako našopirjena gre.
Na uno stran gredem, kjer veči je gneča,
Ker vije se komaj telo ob telo,
Tam nije drugači, da vsaka me sreča,
Od blizo lepote pogledam lahko.

Mož.

Le hitro, moja, nakupiva,
Sej dosti več potreba ni;
I potlej ročno umakniva
Iz gneče sitnih se ljudi.

Žena.

Jaz le ne vem, kaj tak te žene
Čimu mudi se ti, ne vem:
Če le rad domu spravil mene,
Le idi ljubček, koj za tabo grem.